

SLUTET

MEN BARA BÖRJAN FÖR JENS JONSSON.

Namn: Jens Jonsson

Ålder: 39 år (född 1974 i Umeå)

Familj: Sambo, två barn

Yrke: Manusförfattare, regissör

Aktuell med: Författare till film-dramat "Vi", regissör till "Snabba cash – Livet deluxe", sista delen i gangstertrilogin baserad på Jens Lapidus succéromaner.

Bakgrund: Filmregilinjen på Dramatiska Institutet, reklam- och kortfilmsregissör. Långfilmsdebuterade 2008 med kritikersuccén "Ping-pongkingen". Numera ett namn internationellt med filmer som visats världen över och vunnit en rad priser.

Mäktigaste filmupplevelse: "Star Wars" Främsta talang: Har lätt att uttrycka kärlek.

”JAG BETRAKTAS NOG SOM DEN DÄR KONSTIGE MANNEN SOM OFTA GÅR RUNT OCH SKRATTAR”.

TEXT CHRISTEL DOPPING

Jens Jonsson är skraj för snabba förändringar. Därför har han utvecklat mottot att göra små förändringar som med tiden får stora effekter. Exempel: 1) Om man ändrat Titanics kurs med några få grader så hade man sannolikt missat isberget. 2) Om man skriver tre manussidor per dag så har man 270 sidor på 90 dagar. 3) Om man är överviktig, börjar träna och fortsätter med det utan att ändra något annat så kommer man med tiden att gå ner i vikt.

Det har Jens gjort. Han har gått ner tio kilo på tre år med den livsstilsförändringen. Han är också en och en halv timme sen till telefonintervjun på grund av ett Friskis&Svettis-pass. Men när han berättar om hur sanslöst stolt han är över sin träning blir han förlåten.

Den här dagen är han också särskilt glad eftersom han fått överväldigande positiv respons på filmen. Nu är siket inställt på internationell lansering och en prestigefylld filmfestival i Asien har redan visat intresse. Men Hollywood får vänta och hybris tänker han inte få.

”Jag är inte tjugofem. Jag har hållit på med det här hela livet. Om några veckor sitter jag vid datorn och skriver en ny historia.”

Och ja, han har försörjt sig på egna kreativa projekt sedan han var sexton. Det började med att han tecknade serier för ungdomstidningar och kom in på Konstfack efter lumpen. Viljan att utmana sig själv och pröva nytt tog honom sedan till Dramatiska Institutets regilinje.

Med ”Livet deluxe” hade han ett arv att förvalta och självklart fanns utmaningar med att sy ihop ”Snabba cash”-trilogin, även om han fick rätt fria händer. Bland annat var rollerna redan tillsatta – annars en viktig del av regijobbet – varför det var angeläget att förtjäna skådespelarnas förtroende.

”De var förstås rädda om sina karaktärer och ville att de skulle bli rättvist behandlade. Jag tog ett första fikasamtal och berättade vad jag ville göra och efter det var alla peppade. Men det hade kunnat bli ett mar-drömsscenario. En Bruce Willis hade sannolikt totalvägrat: *Jag sätter aldrig på mig den där jackan eller går med på att ha den där frisyren...*”

Att få sin vilja igenom som regissör är som att springa ett maratonlopp, säger han. Det går inte att småspurta hela tiden. Det handlar snarare om att mil efter mil hålla takten. Men också att vara både pragmatisk och kreativ under press. För Jens är det även viktigt att alla har kul.

”Jag betraktas nog som den där konstiga mannen som ofta går runt och skrattar”, säger han och gör just det.

Något särskilt signum säger han sig inte ha. Helt enkelt för att han försöker göra en ny film varje gång.

Sista delen i den framgångsrika gangstertrilogin.

FOTO LENA GARNOLD

FOTO JOHAN BERGMARK

"Jag är inte tjugofem. Jag har hållit på med det här hela livet. Om några veckor sitter jag vid datorn och skriver en ny historia."

"Men om du ger dig in i filmfestivalvärlden är det som en galleriverksamhet. En känd konstnär som fått förbeställningar på femton akvareller kan inte plötsligt överraska med frimärkstryck i koppar. Det är en kommersiell marknad och Hollywood är inte så suget på att ta risker."

Lite generat berättar han att det länge fanns en annan dröm:

"Jag ville bli dansare. Som Travolta i 'Saturday Night Fever'. Dans är ett himla häftigt sätt att uttrycka sig på. Samtidigt har det

sina nackdelar att vara en Travolta. Man blir en projektionsyta för många människors åsikter och det är läskigt. Som filmregissör är man mer anonym."

Nästa steg är att klura på roliga berättelser och skriva manus. Men vad händer om han blir avbruten i det arbetet för att någon behöver en filmregissör med taktkänsla och nära till garv?

"Blir jag uppbjuden till dans med ett riktigt bra manus och duktiga skådisar – ja, då ska jag ta ställning", säger han. Och skrattar.